11de JAARGANG — CURAÇAO DE[...] — N°. 57.

AMIGOE DI C[URAÇ]AO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAO[...]ANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

[...]abra.
[...] fl. 2,— pa tres
[...] Courant aki [...].
Pa lugarnan fo'i Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De Staatsgodsdienst in Engeland

———o———

(*Slot*)

Doch, indien, zooals wij zeiden, de engelsche ritualisten de engelsche Staatskerk voor de eenig ware katholieke Kerk houden, wat zeggen zij dan wel van de engelsche Katholieken? Zij worden beschouwd door hen als eene niet rechtens bestaande schismaticke secte; zij zijn geen Katholieken kortaf, maar "Roomsch - Katholieken." Volgens hunne opvatting mag men op het vasteland in volle vrijheid Roomsch Katholiek zijn, en engelsche ritualisten zullen op het vasteland, zonder eenigen schroom in eene Roomsch Katholieke Kerk te communie gaan, maar aan gene zijde van het kanaal, maar in Engeland heeft alleen de „Engelsch-Katholieke Kerk" recht van bestaan.

Men merke intusschen op dat deze beschouwing niet uitsluitend eigen is aan de ritualisten; men vindt ze ook, zij het dan gewijzigd, in de twee andere richtingen der engelsche Staatskerk. Niet zelden zal men ook op reis geloovige engelsche Protestanten ontmoeten, die u in gemoede verklaren dat zij katholiek zijn, en u op uwe opwerping dat de engelsche Staatskerk toch het kenteeken bij uitnemendheid der eenig ware Kerk, nl. de katholiciteit mist, met een echt engelsch flegma zullen antwoorden: toch is zij katholiek.

De correspondent der *Stimmen aus Maria-Laach*, waaraan wij dit ontleenen, verhaalt hoe hij eens op het einde van een brief aan een sterk ritualistisch en zeer godsdienstig geneesheer, wien hij veel dankbaarheid verschuldigd is, schreef dat hij niet ophield voor hem te bidden, en hoe hij er een weinig ondeugend bijvoegde: het beste wat ik voor u weet te vragen is, dat gij katholiek moogt worden. En de dokter antwoordde heel vriendschappelijk dat hij katholiek was, maar volstrekt geen behoefte gevoelde om „Roomsch katholiek" te worden. —

Ofschoon er, gelijk wij zooeven opmerkten, geen sprake is van het uitwerpen der ritualisten uit de Staatskerk, zoo hebben zij toch onlangs een stoot gekregen, die hen op den drempel van de Staatskerk heeft gezet; nog een klein stootje en zij staan er misschien buiten.

Wat is het geval? Gelijk bekend is voeren zij in hunne kerken vele katholieke gebruiken en plechtigheden in. In een hunner kerken te Bournemouth b. v. die den naam draagt van den H. Clemens, werd het feest van den Schutspatroon met vollen luister gevierd en de feestviering zelve der gemeente bij aanplakbiljetten in dezer voege aangekondigd: „*Feest van den H. Clemens, Paus en Martelaar, met octaaf.*"

Wat nu te Bournemouth geschiedde heeft in zoovele andere kerken plaats; en deze ultrahoog-kerkelijke richting, geheel in strijd met de symbolische boeken van het anglicanisme, stuitte velen onder de hoogkerkelijken. En dit te meer naarmate de zucht, om katholieke gebruiken en ceremoniën in te voeren,—en dit is ver gegaan in onze dagen—grooter werd. Die hoogkerkelijken sloten oogen en ooren bij het hooren en zien, dat hun medebroeders in de geloofsrichting den anglicaanschen eeredienst zoo naakt en koud vonden; vele geestelijken echter hen voldeden eenvoudig aan dat gevoel en keerden tot de oude ceremoniën der Katholieke Kerk terug.

Het kon echter niet anders, of den voornaamsten onder hen en vooral den hoogwaardigheidsbekleeders, die van katholieke gebruiken niet wilden weten, moest dit verdrieten en officieele klachten bij het voor godsdienstzaken bestemde hooge gerechtshof bleven dan ook niet uit. Tot in de laatste dagen echter zonder gevolg; ja, gelijk wij de vorige maal reeds opmerkten, verslimmert de kwaal en spreekt men er nu van, een gezantschap uit de voornaamste anglicaansche waardigheidsbekleeders naar Rome te zenden, om de kerkelijke quaestiën te regelen en wellicht een vereeniging met de H. Stoel voor te bereiden.

Hopen wij voor de ritualisten in Engeland, dat deze onderhandelingen een gunstig gevolg mogen hebben. Want, indien de strijd in eigen boezem werd beslecht, en de ritualisten aldaar in het ongelijk werden gesteld, dan zou dit gelijk staan met de verdere ontwikkeling van het nu reeds voortwoekerende rationalisme en naturalisme, en langzamerhand de ondergang van het bovennatuurlijk Christendom in Engeland tengevolge kunnen hebben.—

Laten wij hier een enkel woord over de beide andere hoofdrichtingen in het godsdienstige bijvoegen.

De Lage Kerk vertegenwoordigt een democratisch richting, die meer gezag aan de gemeente, minder aan de bisschoppen toekent en kan daarom met de linkerzijde in de politiek vergeleken worden. Van ritualisme en papisme willen zij niets weten.

Tot de Breede Kerk behoort al wie geen aanhanger is van de Hooge of Lage Kerk. Zij bestaat daarom uit die weinig interessante menigte, die sterke neigingen heeft voor indifferentisme en ongeloof.

Met dit weinige zien wij ons verplicht afscheid te nemen van de Engelsche Staatskerk. De vele andere groepen, er zijn er meer dan 170, in het engelsch protestantisme, die meer bekend zijn onder den naam van protestantsche sekten, zijn van te weinig belang, om er bij stil te staan. Hoog boven haar echter schittert de katholieke kerk uit, die haar plaats inneemt naast de Staatskerk en waartoe vele aanzienlijke engelschen overgaan.

Er was een tijd, dat men het niet geraden vond dit aan de groote klok te hangen. Later hield men het voor doeltreffender, dit openlijk te bespreken. Thans volgt men weder de eerste gedragslijn: om niet te veel ruchtbaarheid aan die bekeeringen tot de katholieke Kerk te geven.

Maar hoe dit ook verborgen worde, de glorie van Christus, die op de katholieke Kerk afstraalt, zal zich meer en meer verbreiden en eenmaal alle volkeren verlichten, die over het aardrijk zijn verspreid.

———o———

JOHANN STRAUSS.

Omtrent den bekenden Weener walskoning, die dezer dagen zijn jubileum viert, worden in een correspondentie aan de *N. R. Ct.* uit Weenen, de volgende levensbizonderheden medegedeeld:

Johann Strauss bezit een door hem alleen bewoond huis met tuin, eene weelde, die zelfs geen millionnair zich hier veroorlooft. In de stille „Igelgasse," hoog in de voorstad Wieden, staat zijn klein hôtel, dat volgepropt is met kostbare voorwerpen en merkwaardige souvenirs uit zijne lange artistieke loopbaan.

Strauss houdt van pracht en glans. Zijn gemoed heeft er behoefte aan en zijne inspiratie, wegblijvend in eene armoedige omgeving, krijgt eerst voedsel bij het zien van schoone vrouwen, zijde, kant en juweelen. In dit opzicht heeft hij veel overeenkomst met Makart, die eveneens de weelde als een noodzakelijk element voor zijne kunst beschouwde. Daarom draagt Strauss reeds 's morgens zeer elegante fluweelen of lichte flanellen huisjassen, die zeer goed bij zijne sierlijke, levendige en altijd beweeglijke gestalte passen. Hij heeft kleine en sierlijke voetjes en onwillekeurig ziet men die lichaamsdeelen de vele walspassen maken, die de eigenaar zoo geestig in muziek weet om te zetten. Strauss houdt dol veel van edelgesteenten, daarom draagt hij aan zijn kleine, nerveuze hand vele kostbare ringen, aan zijn pols een merkwaardigen armband en op zijn das een schitterende doekspeld. Bij een ander zou die ietwat verwijfde overlading storend werken; bij Strauss niet. Zijn sierlijke gestalte, zijn sprekend gelaat met die ietwat Oostersche trekken, harmonieeren zeer goed met al

FEUILLETON

Promesa di un Rei

(*Continuación*)

———o———

—"¿Su Reverendo lo t'asina bon di disponé di mi coche, afin di canséle menos?" Sigur ta koe lo bo tin bastante necesidad di toer bo forza, "Lena dici toemando despedida.

—"¿I bo mes anto?" e pater ta puntréle.

—"Mi ta preferé di bai na pia, coerimentoe den wagen ta doená mi dolor di cabez, caminando también mi por empleá mi tempoe na rezá ainda un poco pa mi esposo, él tin mester dj'esai. Drentá, e cochero ta pagá caba i lo él bahá bo te na porta di misa."

—"Bo noble oferta ta honrá bo — mi ta aceptéle gratamente, pasobra mi tempoe ta precioso, i awé nochi lo mi tin basta trabao."

E cochero ta span su wówonan habri, ora él ta mira un pater subi drentá na lugar dje señora. Awor si, él no ta comprende nada di hinter e asunto. Ma cordando sin embargo semper riba su pieza di cincoe franc, él ta sali na carrera coe su coche.

Lena entretanto ta continuá silenciosamente na pía. Kende koe a weitá e joven señora, ¿lo él por a bisa koe e esposa ta resando poco poco su rosario pa conversión di su esposo?

I él mester a rezá bon, pasobra ora él a gana cas, un gran sorpresá ta speréle. ¡Un vista particular!

E cuadro di Corazón di Jesús ta festivamente iluminá, Moritz ta na rodilja su dilanti ta rezá coe verdadera devoción manera nunca ainda su esposa a miréle.

—"¿Ta kiko bo ta haci?" él ta puntréle admirá.

—"Mi no por a haci otro cos, mi *tabata obligá* di rezá," él ta respondé; "¿bo a haljá un confesor koe sâ papia alemán?"

—"Sí, i hasta un verdadero alemán, koe conocé Dusseldorf bon i koe sâ modi diganá corazón di hende."

—"Ta bon, larga nos bai."

E artista ta bisti su panja, Lena ta soeplá e vélanan paga, i silenciosamente nan ta sali bai. Toer e dos corazonnan ta demasiado yen di sensación pa nan por desahogá nan coe palabra. Den su alma, e señora ta jubilá, pasobra él a logrú algo grandi—gracia di cieloe a bahá den alma di su esposo koe ta experimentando e dolornan punzante di nacimiento den un vida nobo.

———o———

Es ta un día, el Señor ta largá amanecé. Ja un dorada mainta di luna di Junio ta derramando su luz riba alturanan di Montmâtre, i ainda e ciudad monstruosa na pía dje cerro ta envolvé den humo i neblina espesa. Unicamente e soberbia tórrenan di *Notre Dame*, e cúpula dorada *Des Invalides* i e jardin i tórenchinan di palacio *Trocadero* ta sacando nan cabez fô dje océano di niebla, pa coeminda e briljante luz di solo.

I día, dia resplandeciente a birá también den'alma dje joven artista. A durá largoe ayera nochi sin duda, mucho cos masjá tempoe loebidá, él a tratá coe e jesuita, den e dudosa luz misteriosa di confesionario, alji, como si fuera, véndanan di su wowo a kitá caí. E sabio ministro di religión a tocá den su interior, cuérdanan enmudecé ta hopi tempoe, i awor nan ta doená sonido redondo, vibrante. ¡Es ta enteramente toer cos a trocá awor! E mes París, e mes boardilja, e mes cáljanan, i sin embargo toer t'asina diferente. El ta keréle un principe encantá, jioe di un rei, koe a kibra cadena di esclavitud i destierro, bolbé bao di techo paterno; su boardilja ta figuréle un palacio, e flornan riba su mesa ta parcéle más bonita, más olorosa, i e creación di su talento, e obra di su manoe, ta presentá sonriendo na su vista como un revelación dje mejor otra vida ¡Ki dichosa e dos espósonan ta, regresando nan cas después di a sintá na mesa di Señor! Di poersi ta pa di promer bê koe nan a rodiljá huntoe na mesa di Comunión, i awor Lena ta sinti koe él ta posedé un esposo, digno di él, i na vista de Moritz, Lena ta den briljo di un beljeza asina pura, encantadora, manera nunca promer él a mirá den dj'éle, Te hasta aki e artista a bibá semper den e falsa creencia, koe amor di Dios ta exluí i sofocá toer amor mundano, awor él ta adquiri experiencia di lo contrario. Jamás nunca él a stimá su esposa manera awor, Si acaso él no tabata ya na posesión dje tesoro alji, lo él a riscá toer cos pa conquistéle. I porvenir coe toer su afán i cuidado no ta spantéle mas, pasobra él conocé ki forza i poder él tin awor. Esperanza nobo ta yená su corazón, concepción nobo ta presentá den su imaginación. El ta sinti den dj'éle un forza di creación bastante fuerte pa vencé toer

[illegible]
nie[illegible]
wijs [illegible]
alphabet [illegible]
's Nachts tot tw[illegible]
te zoeken is voor Jo[illegible]
venzoo noodig als eene partij biljart 's namiddags en 's avonds een spelletje tarok. In al die kunsten is hij een meester en overgelukkig als de kaarten hem gunstig zijn.

Zijne vrouw, het is zijn tweede, nog jong en schoon, is zoo mogelijk nog eleganter en niet minder aan weelde gehecht dan haar man, zoodat zij in het publiek verschijnend opgang maakt door hare prachtige toiletten en fonkelende juweelen. Daarbij laat zij haar man nimmer uit het oog en is bezorgd voor hem als voor een kind

In 's componisten huis is de werkkamer het heiligdom; het is een zeer gezellig vertrek met talrijke gemakkelijke sofa's. Aan den muur hangt o. a. een landschap van Remi van Haanen, den tot Weener geworden, onlangs overleden Hollandschen schilder, die zich in de bizondere vriendschap van Strauss mocht verheugen. Niet aan eene tafel, maar staande voor een lessenaar schrijft Strauss zijne muziek, terwijl stoelen en tabouretten rondom hem met muziekpapier bedekt zijn. Al de meubels, kunstwerken en „bibelots" in dit vertrek zijn geschenken, waaronder ook een kostbaar inktstel van den onlangs verongelukten aartshertog Wilhelm. Eene piano zal men tevergeefs in die kamer zoeken; daarentegen staat er wel een serafine-orgel, waarop hij met voorliefde speelt.

Johann Strauss is een allervriendelijkst mensch, die met zijne werken zeer veel verdient. Er zijn weinige menschen, wier photographie met handteekening zoo dikwijls gevraagd wordt, als van Strauss, en goedig als hij is, vervult hij, als hij den aanvrager ook maar een beetje kent, gaarne diens wensch. Die onderteekening is het eenige, wat hij schrijft behalve muziek. De omvangrijke correspondentie wordt door zijne vrouw gevoerd, die als echtgenoote van een beroemd en zeer nerveus man hem die onaangenaamheden van 't dagelijksche leven van het lijf tracht te houden.

Daar Strauss ontegenzeglijk een van de weinige beroemdheden van het huidige Weenen is, zoo is het te begrijpen, dat zijn feest met den grootsten luister gevierd zal worden, en dat zelfs mannen als Brahms en nog andere helden der ernstige muziek niet zullen verzuimen bij die ge-

[illegible] n vroo-
[illegible] rauss alle

[illegible] ICHTEN

[illegible] CAO.

[illegible] uit dd. 25 Octuber
[illegible] A. J. C. Brouwer,
[illegible] hebber van St. Eu-
[illegible] ehber van dat eiland
[illegible] gang van den dag,
[illegible] nctiën zal aanvaarden.

[illegible] meest geachte ingezetenen
[illegible] eden een zeldzaam feest.

Den WelEdelGestrenge Heer Dr. G. A. L. Ferguson herdenkt den dag, waarop hij 50 jaren geleden als Officier van Gezondheid in dienst trad bij het West-Indisch leger.

De krachtvolle grijsaard herdenkt dien dag, niet bij het ingaan van een welverdiende rust, maar nog arbeidend met mannelijke kracht.

Wij brengen de hooge verdiensten van dat uitstekend lid onzer maatschappij gaarne in herinnering.

G. A. L. Ferguson ontving zijn opleiding in de geneeskunde op Curaçao zelve van den toenmaligen zeer gerespecteerden Chef van den geneeskundigen dienst, den WelEdelGestr. Heer Schornberg.

Hoeveel aanleg de ijverige student toonde bleek reeds daaruit, dat hij binnen betrekkelijk weinige jaren tot Officier van Gezondheid bevorderd werd.

Zucht naar grondiger geneeskundige begrippen dreven hem naar Nederland, waar hij een paar jaar vertoefde, om weldra, bij het vertrek van Dr. Dumontier tot Chef van den Geneeskundigen dienst alhier benoemd te worden.

Meer dan dertig jaren neemt de jubilaris dit ambt op de meest eervolle wijze waar en — gelijk wij reeds zeiden — zijn ijver en kracht zijn nog verre van gebroken.

En niet alleen als militair dokter, staat hij zeer in eere, maar hoogst verdienstelijk was het leven van Dr. Ferguson ook voor de ingezetenen van Curaçao.

Men herinnere zich slechts de bange dagen, waarin de gele koorts of de zoo gevreesde pokken epidemisch in onze maatschappij heerschten. Toen was hij onder de eersten, die hulp bood waar hij kon, zonder aan het gevaar te denken, waaraan hij zijn eigen leven bloot stelde.

De groote verdiensten, die hij in die tijden vooral vergaderde, verwierven hem de hooge onderscheiding: begiftigd te worden met de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Doch niet slechts deze onderscheiding van de zijde der Regeering, de hoogachting, den eerbied verwierf hij zich ook van zijne landgenooten door zijn onbaatzuchtige hulpvaardigheid in die vijftig volle jaren betoond.

Daarom deed het ons goed te vernemen, dat de H. E. Gestr. Heer Gouverneur dezer Kolonie, Mr. H. Barge een commissie benoemde, om uit de giften zijner stadgenooten den waardigen Dokter een geschenk aan te bieden ter herinnering aan dezen gedenkwaardigen dag.

Wij vereenigen ons met de wenschen die deze Commissie den jubilaris voorzeker reeds heeft toegesproken en bieden daarbij ook den hooggeschatten Dr. Ferguson de betuigingen onzer blijde deelneming aan, in het gedenkwaardig gouden feest dat hij heden viert.

Morgen ten 9 uur zal Zijn Doorl. Hoogw. Mgr. H. A. M. Joosten in de parochiekerk van de H. Anna aan de Overzijde de plechtigheid verrichten van het toedienen der *Mindere Orden* aan den Heer F. Van den Donk, en van de *Tonsuur* aan den Heer A. Ellis.

De Nederlandsche Schoener Gouverneur van den Brandhof vertrekt Woensdag den 12n. dezer. naar de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Martin N. G.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten worden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Easinto Vauric, Heriguta Ramer, R. J. Hoyer (aanget.) Pedro Guzman, Costerie Belangrin, Petra de Petid, Eloisa M. de Melendez, Ferguson & Rivas, Maria Jozefa Teacon, Fco. Gelsi, Alezander Tancot, Ernest v. Beverhoudt, Cornelia Scholte, Marcelino Velazquez.

Niet voor verzending of bestelling vatbayr de volgende drukwerken, geadresseerd aan:

Leonardo Jetung-Presente, Roberto Conn-Curaçao, A. Ic. de Castro-Panama.

NEDERLAND

'S-HAGE.— Indien bij de begrafenis van den Keizer van Rusland officiëele missies worden ontvangen zal de Koningin-Regentes zich doen vertegenwoordigen door luit.-generaal Graaf Dumonceau, chef van het Militair Huis, vergezeld van kapitein Jhr. Van den Bosch, adjudant der Koningin.

— In de Russische kapel alhier is jl. Woensdag een dienst gehouden tot huldiging van Keizer Nicolas II ter gelegenheid van zijn troonsbeklimming. De Russische onderdanen werden tevens in gelegenheid gesteld om trouw aan den nieuwen keizer te zweren.

BUITENLAND

Lombok.—Een Vrijdag-morgen, 2 Nov. jl., door het *N. v. d. D.* uit Batavia ontvangen telegram meldt: „Weder is een kruithuis in Tjakra Negara door een granaat uit Pagasangan in de lucht gesprongen."

Hetzelfde blad ontving jl. Dinsdag de volgende, zeker niet onbelangrijke telegraphische berichten: „De gemeenschap met Ampenan is door het slechte weder verbroken. Er vallen hevige regens."

„Er is staatkundige aanraking ontstaan tusschen den ouden Radja en Generaal Vetter."

Het telegram geeft ten duidelijkste te kennen, dat de Westmoesson thans met alle kracht optreedt. Alleen rijst de vraag: wij zijn thans geraakt in den lang vooraf gevreesden toestand dat de branding zoo hevig is dat van den kant der zee de havenplaats Ampenan niet te bereiken is, of is, wat waarschijnlijk is, de verbreking van de gemeenschap op het eiland zelf te zoeken. 't Is bekend dat de hevige tropische regens daar de wegen in moerassen doen veranderen en de kleine beekjes tot bruisende rivieren doen aanzwellen.— Hoe de gemeenschap met Ampenan zoo kan verbroken worden wordt duidelijk, wanneer men op den kaart de loop volgt van de twee riviertjes, de Djankok en de Antjar, welke ten zuiden van de havenplaats in zee vallen. Op zichzelf is dit geval zeker lastig, maar men dient zich te herinneren dat de eigenlijke operatie-basis, volgens de jongste berichten van Ampenan, is verplaatst naar het Zuidoostelijk daarvan gelegen Kapitan, in verband met de nieuwe postenlinie, welke door een Decauvillebaan worden verbonden.— De uiterste steunpunten van die linie worden gevonden in de drie sterke batterijen, waaruit Tjakra Negara wordt gebombaardeerd. De eerste ligt oostelijk van het voormalige Mataram in de open streek vóor Tjakra, de tweede iets zuidelijk daarvan te Karang Bedil. dus ongeveer ter plaatse waar het vroegere bivak was gevestigd, de derde eindelijk te Pagasangan-Oost (dus Z.-W. van Tjakra).

In het tweede gedeelte van het telegram heeft men. meenen we, te lezen de mededeeling dat de opperbevelhebber den Radja in de gelegenheid heeft gesteld opnieuw te onderhandelen. De Generaal acht vermoedelijk het oogenblik geschikt om na te gaan, welken moreelen invloed de uitwerking van ons vuur op den vijand heeft gehad. En daartoe zal het springen van een tweede kruitmagazijn in den belegerden kraton zeker veel hebben bijgedragen. Men zal zich herinneren, dat reeds onmiddellijk na de inneming van Mataram de witte vlag in Tjakra werd uitgestoken, een bewijs van onderwerping, waarop sedert alleen met granaten werd geantwoord. Na al het vroeger gebeurde behoeft men wel niet te vreezen dat de onzen zich door mooie praatjes of ijdele toezeggingen om den tuin zullen laten leiden.

Jl. Donderdag 8 Nov. ontving het *N. v. d. D.* het volgende telegram uit Batavia:

„Mondjok, Bangkal Tjoelit, Taman Radja, Noordoostelijk van Mataram zijn veroverd."

„Wij leden geen verliezen. Van den vijand zijn verscheidenen gedood."

Het *N. v. d. D.* teekent hierbij aan: De oude quaestie: is Mataram nu geheel of gedeeltelijk in ons bezit? wordt hiermede voor goed uitgemaakt. In tegenstelling met anderen bleven wij altijd het gevoelens toegedaan, dat de plaats niet in haar

---

dificultad i pa resolvé satisfactoriamente e cuestión di pam di cada dia. Sintá na mesa di koffie ta conversá coe otro i ta formá hopi plan, e dos espósonan kier tende un batimentoe na porta.

¿Ta kende por a bini asina temprán? E dos señoranan a bisa koe nan lo bai misa mayor promer. I atá nan awor caba.

—"Pardon, si nos ta incomodá boso, ma mi no por contené mi roemán, él ta deseá ardientemente di mirá e cuadro", coe e palábranan alji e condesa ta pusjá e monja p'aden. Moritz i Lena ta boelá lamantá riba.

—"No molestá boso," e monja dici, "ta e imagen noemá mi kier mirá, largá mi enteramente entregá na mi contemplación, i no incomodá boso del todo pa mi. "El ta halá un stoel, sintá delantí dje cuadro, sacá su bril bisti i coeminsa sometéle na un examen rigurosa. Su roemán ta pará un banda di dj'éle.

Como cincoe minuto largoe, su vistá ta keda fihamente clavá riba e imagen, caba di repente él ta lamantá pará, pusjá e stoel un banda i zak abao na rodilja.

Admirá e artista i su esposa ta keda miréle. Nan corazón ta bati. Awor nan suerte lo ser decidi.

Por fin e noble estatura ta lamanta riba, doená Moritz manoe i biséle—"Mi ta felicitá bo i gradici bo, bo a trahá un bonita obra. El ta superior na lo ke mi a sperá. Mi ta mirá koe bo ta un verdadero artista, mi ta felicitá bo."

E joven pintor ta ruborizá manera un muchá di school—i con todo su corazón ta regocijá di tendé e alabanza alji fô di un tal boca. Di modo, él no ta equivocá antó, él ta artista pa gracia di Dios. Liger asina e condesa ta saquéle fô di su embarazo.

—"¿E cuadro ta encargá él tá ó él ta vendé cabá?" él ta puntréle. mirando su roemán coe un vistá significativa.

—"Nó, ningún di dos."

—"Antó él ta di mi," e monja ta exclamá, "es decir si bo kier cedéle na mi; ¿cuánto bo ta pidi p'éle?

Moritz ta tolondrá. Lena coe su acostumbrada presencia di ánimo, ta toemá palabra p'éle.

—"Ta promer obra di su manoe, graciósa señora, ainda él no ta coestumá na pidi honorario."

—"Ta bon, mi ta doená mil franc p'éle i mi ta destinéle pa e capilja di nos instituto. ¡Oh, es ta contento e muchanan lo tá! ¿Bo ta satisfecho coe e modesto honorario alji? Mi sá masjá bon koe probablemente bo por haljá un mejor precio p'éle, ma mi no kier kita bo e ocasión di haci un sacrificio chiquito na Sagrado Corazón. Tantoe más lo bo haljá después, pasobra mi ta sperá koe lo bo pintá ainda masjá bopi cos bonita, ¿no ta verdad? Con que mil franc; ¿venta ta cerrá?

—"Sí," e artista fa contestá apresuradamente! cincuenta louis d'or no ta cos di despreciá den su actual posición, nan ta parcéle manera nn cama di diamanta di Golconda.

—"Ta bon, ora bo kier bo por recibi e placa cerca mi roeman, ma" —èl a agregá hariendo—"si él també deseá di tin un imagen mes cos, anto no ta necesario pa bo t'asina condescendiente coe n'éle."

—"Esai no ta nodi, tampoco, e condesa dici, "si, en realidad, mi tambe kier un cuadro asina di Sagrado Corazón; ¡lo bo ta capaz," él dici coe Moritz, "di trahá un ainda más bonita representación dje Corazón divino?

—"¡Podiser!" e artista ta contestá vacilante.

—"Ta bon, pinta un anto pa mi, condesa Dubois-Ramon, ma di más hermoso koe bo por. No spaar bo talento i lo mi no spaar louis d'or, ta pa honor di Sagrado Corazón. Pintá anto algo ainda más bonita, i esai lo poné sor Sophie rabia."

—"Entretanto," e monja dici, "mi ta contenta koe lo que mi tin; ¿ki dia bo kier entregá e cuadro, maján quizás?"

—"Manera bo ta hibá di gusto," e artista ta respondé. Ma e condesa ta poné contra— "Nó, nó, asina no, mi ta di opinión koe e cuadro mester ta poné promer na exhibición durante dos simán. Anto nos Parisiennan fatuo por mirá, kiko ta verdadera arte, i ta necesario pa e artista, koe público papiá di su obra, ¿no ta verdad?"

E artista ta sacudi cabez i él ta tira un vista di gratitud riba e noble señora.

—"Mi ta keré koe awor ta ora di nos bai, misa mayor ta cerca di coemisá," e superiora dici.

"Ta bon, toer asunto ta arreglá, mi mes lo papia coe Monsieur Alan tocanti exhibición dje cuadro. Awé tramerdía bo por bin recibi bo placa cerca mi, i dia domingo awor mi ta spera boso bin comé cerca mi. Nos ta bai mesa net siete ora, anto lo nos papia más a leeuw. Bam Sophie, nos mester bai."

Conclusión ta continuá.

———o———

geheelen omvang was bezet. Zelfs toen een Regeeringstelegram berichtte, dat Mataram *geheel* was geslecht, hebben we dit opgevat als Mataram in engeren zin, de poeri's met hunne naaste omgeving.

Rome.— Dalziel meldt uit Rome, dat de conferentie over de unificatie van de Latijnsche en Oostersche Katholieke kerken tot eene algeheele overeenkomst heeft geleid. Leo XIII bereidt nu een schrijven voor aan de patriarchaten van den Latijnschen en Oosterschen ritus in het Oosten. Daarin zal hij de besluiten der conferentie ontvouwen en aantoonen, dat het doel der unificatie niet is de Oostersche kerk te latiniseeren, maar alle Katholieken in de wereld om den stoel van Petrus te vereenigen.

— Kardinaal Rampolla heeft uit naam van Z. H. aan den verbannen directeur van de *Moniteur de Rome* een sympathieken brief geschreven, waarin hij het beteurt dat hij het voorwerp is van eene niet te qualificeeren behandeling. De H. Vader uit den wensch, dat hij in den vreemde zal voortgaan, de edele zaak, waarvan hij in Rome de trouwe voorvechter was, te verdedigen.

— De *Voce della Verita* meldt, dat Czaar Nicolaas II terstond na zijn troonsbestijging aan den Paus een telegram heeft gezonden, dat èn van oprechte vriendschap, èn van eerbied getuigt. Het blad voegt er bij, dat de H. Vader aanstonds een even welwillend telegram aan den nieuwen Czaar heeft gezonden, waarin Z. H. den wensch uitdrukt, dat Rusland voortdurend in bloei moge toenemen.

Duitschland. — Keizer Wilhelm heeft weder eens zijn „hoc volo sic jubeo" doen hooren op kunstgebied, een gebied, waarop de mensch van smaak en vooral de met het uitbrengen van een oordeel belaste kunstenaar zich nu eenmaal niet gaarne iets voorschrijven laat. Hij schrapte namelijk den naam van den architect van het nieuwe Rijksdagsgebouw, den heer Wallot (door een der Academie-steden wegens zijn verdiensten eershalve tot doctor benoemd), van de lijst der kunstenaars, die waren voorgedragen om in aanmerking te komen voor de jaarlijksche groote gouden keizerlijke medaille, en was er niet toe te brengen hierop terug te komen. Voorts heeft de Keizer bevolen, dat, in strijd met het weigerend advies van den Directeur der nationale galerij ter beschikking moet worden gesteld van de bekende schilderes Perlaghi, om daar eene tentoonstelling van hare schilderijen te houden. Deze dame is dezelfde, aan wie Z. M. indertijd, in strijd met de uitspraak der jury, de gouden medaille heeft verleend. Alle gezag in den lande komt op deze wijze in één hand. De Keizer heeft Czaar Nikolaas II benoemd tot chef van het 1ste regiment der garde, dat naar den Keizer heette.

— De *Reichsanzeiger* bevat een verordening, waarbij het besluit, dat de Rijksdag tegen den 23en November bijeenriep, opgeheven en de opening der zitting op 5 December vastgesteld wordt.

— De *Nordd. Allg. Ztg.* deelt mede, dat het wetsontwerp tot bestrijding der omwentelingspropaganda in Duitschland in de laatste zitting van het Ministerie in hoofdzaak goedgekeurd is. Nadat nog enkele punten ongewerkt zullen zijn, zal men den keizer machtiging vragen het ontwerp als voorstel van den president bij den Bondsraad te mogen indienen.

Belgie.— In weerwil der uiterste krachtsinspanning van de liberalen, hebben de Belgische Katholieken Zondag de Prv. Staten van Brabant omgezet.

— Uitslag : De Katholieken hebben in de provinciën, waar zij de meerderheid hadden, deze behouden; zij hebben eene provincie gewonnen, en het liberalisme is opnieuw afgebrok-keld door het veldwinnend socialisme. De Geuzen, die te Antwerpen hunne zegepraal vieren met als bezetenen door de straten te loopen, het „Ongediert" en het „Papenras" heulend, hebben zich Zondag-nacht op de baldadigste wijze gedragen. Alle lokalen, waar de Katholieken meeting hielden, werden overrompeld. Ruiten, stoelen, tafels, glazen en spiegels werden gebroken. De „St. Jozefskring," die, een 70tal sterk, zijn gewonnen uittocht deed, werd overrompeld door de „Albert-Grisarskring," die de Katholieke muzikanten met meer dan 1200 man te gelijk op het lijf viel. De instrumenten werden in de hoogte geworpen en vielen kneuzend op de hoofden der strijders neer. Transparanten werden neergehaald, en de petroolfakkels die als aanvullings- en verdedigingswapen dienst deden, geleken wel vurige fonteinen. Hoeveel aangezichten, hoeden en jassen verbrand zijn, zal men wellicht nooit weten, doch het getal zal niet gering zijn.

— Dinsdag is de buitengewone zitting van de Provinciale Raden in 9 provinciën geopend. Hier en daar deed zich een incident voor. De socialisten verklaarden niet zonder voorbehoud den eed van trouw aan den Koning en gehoorzaamheid aan de constitutie en de wetten te kunnen afleggen. In den Raad van Brabant werd hun toegevoegd dat het voorloopig bureau alleen in opdracht had hun den eed af te nemen, zonder notitie te nemen van hun voorbehoud. Het eerste gevolg van de omzetting van den Raad van Brabant was de keuze van een clericalen voorzitter in plaats van den liberaal Hulin.

Spanje.— Het nieuwe ministerie bestaat uit vertegenwoordigers van verschillende groepen der liberale partij. Sagasta is minister-president zonder portefeuille; Groizard, buitenlandsche zaken; Capdebon, binnenl. zaken; Amos Salvador, financiën; Lopez Dominguez, oorlog; Abarzuya (van de partij van Castelar), koloniën; Maura (van de partij van Camazo), justitie; Puygcerver (democraat), openbare werken en onderwijs; admiraal Pasquin, marine.

Rusland.— Omtrent de laatste oogenblikken van wijlen Czaar Alexander verneemt men nog het volgende:

De Czaar is als vroom christen gestorven. Sinds eenige dagen voelde hij zijn einde naderen en bereidde hij zich ernstig daarop voor, zonder nochtans de staatszken te veronachtzamen. Donderdag-morgen zeide hij tot zijn bedroefde gemalin: „Ja, ik gevoel dat mijn einde nadert. Wees kalm. Ik ben bereid om te sterven." Onmiddellijk verschenen zijn biechtvader Janysief en de poop Iwan, om hem van de laatste troostmiddelen zijner Kerk te voorzien, waarna hij zich hartelijk met zijn gezin onderhield en allen zegende. Eerst tegen twee uren werd zijn stem moeilijk verstaanbaar en een kwartier later gaf hij den geest.

Over het verloop zijner ziekte deelen de bladen nog het volgende mede. Onmiddellijk na aankomst uit Spala (bij Warschau) in Livadia begonnen de krachten snel af te nemen, maar de geneesheeren wisten die afneming allengs weer te overwinnen. In de week van 22 tot 29 October was de opneming van voedsel, die bijna uitsluitend bestond uit vloeibare spijzen (karnemelk,) aanzienlijk vermeerderd. En zelfs werden in het menu van den zieke, met evenredige vermindering van het vloeibaar voedsel, ook weer vaste spijzen opgenomen, waaronder gerechten, die men eigenlijk nauwelijks als zieken kost kan beschouwen. Op een ontbijtkaart van Zaterdag 27 Oct. komen voor: vischsoep, eendenbout, compôte, ijs. Zaterdag-avond kwam de ommekeer en Zondag-morgen nam hij toe. Daar de longen waren aangedaan, voeding werd onmogelijk, en het verval van krachten nam hand over hand toe.

Omtrent den nieuwen Czaar Nicolaas II is nog niet veel bekend. Al wat van hem gezegd wordt, berust op vermoedens. De Berlijnsche correspondent der *N. R. Ct.* heeft van iemand, die jarenlang persoonlijk bekend is geweest met de keizerlijke familie, het volgende vernomen. Op politiek gebied heeft deze Czaar nog geen enkele opvatting aan den dag gelegd; alles wat hierover gezegd is, behoort tot het rijk der fabelen. Hij is tot op den allerlaatsten tijd zoo zorgvuldig buiten alle zaken gehouden en heeft feitelijk tot nu toe noch in staats-aangelegenheden, noch in [illegible] we[illegible] tijd van de[illegible] ge van den m[illegible] de commissie[illegible] hulp bekleedd[illegible] pro forma.

In het door [illegible] colaas II uit[illegible] wordt o. a. het [illegible]

„Moge Ons [illegible] sten, dat Ons [illegible] van Ons gansch [illegible] het volk niet verg[illegible] en de hechtheid va[illegible] land gelegen is in zi[illegible] Ons en zijn onbegrens[illegible] aan Ons. En Wij, op dit [illegible] plechtig oogenblik, waarop Wij [illegible] voorvaderlijken troon van het Russische rijk en de daarmee onafscheidelijk verbondene van het koninkrijk Polen en het grootvorstendom Finland bestijgen, herinneren Wij Ons de opdracht van Onzen ontslapen Vader. Van Zijn nagedachtenis vervuld, leggen Wij voor het aangezicht des Allerhoogste de heilige gelofte af, steeds als eenig doel voor oogen te houden de vreedzame ontwikkeling van de macht en den roem van Ons dierbaar Rusland en het geluk van Onze trouwe onderdanen."

Het manifest eindigt met het bevel, den eed van tronw te zweren aan hem, Keizer Nicolaas, en aan zijn troonopvolger, Grootvorst George Alexandrowitch, die ook zoo lang den titel troonopvolger zal dragen tot God des Keizers voorgenomen huwelijk met Prinses Alix van Hessen met een zoon zegent.

Over het vervoer van het stoffelijk overschot van Alexander III naar Petersburg wordt het volgende medegedeeld. Woensdag 7 Nov. is het lijk uit Livadia vertrokken, waar het eerst op een praalbed is tentoongesteld. Onderweg werd het in Moskou en, volgens sommige berichten ook in Odessa en Kief in staatsie gelegd en na aankomst eveneens in de Peter-en-Paulskerk op het slot in de hoofdstad. Zondag vertoefde het lijk in Moskou, de oude Czarenstad. 's Avonds werd de reis naar Petersburg voortgezet. De keizerlijke familie en de grootwaardigheidsbekleeders reisden in denzelfden trein als het lijk, begeleid door alle hofpriesters. Deze moesten gedurende de reis gebeden voor de dooden opzeggen.

— Onder voorbehoud deelen wij mede, dat te Rome het gerucht gaat, dat Z. H. Leo XIII, zich bij de kroning van den nieuwen Keizer van Rusland Nicolaas II, zal laten vertegenwoordigen.

— Hoe de Russische keizers sterven: Peter III werd den 17 Juli 1762 op bevel zijner gemalin Catharina door twee officieren vermoord. Iwan IV werd den 16 Juli 1764 door twee zijner garde-officieren doodgestoken. Paul I werd den 24 Maart 1824 op bevel van zijn zoon Alexander gewurgd. Alexander I stierf krankzinnig, zijn oudste zoon was eveneens krankzinnig. Nikolaas I besteeg den troon; hij werd vergiftigd. Alexander II werd door dynamietbommen gedood. Alexander III is thans naar men zegt gestorven aan vergiftiging.

China.— Naar aan de *The Times* uit Tientsin wordt geseind, hebben de vertegenwoordigers aldaar der Europeesche Mogendheden Zaterdag eene samenkomst gehad met „Tsungli-Yamen" of Chineesch Ministerie van Buitenlandsche Zaken, en is Prins Kung er bij deze gelegenheid tegenover hen rondweg voor uit gekomen, dat China niet bij machte is den Japanners met vrucht weerstand te bieden. Hij deed een beroep op de tusschenkomst der Mogendheden, onder verklaring, dat China bereid is zijn suzereine rechten over Korea prijs te geven en aan Japan eene schadeloosstelling te betalen.

In overeenstemming hiermede is en tot aanvulling dienst, wat door Reuter's Agentschap te Londen wordt medegedeeld aangaande formeele stappen, thans door de Chineesche Regeering bij de Mogendheden gedaan, om hare diplomatieke tusschenkomst te verkrijgen tot herstel des vredes, en wel op den grondslag en de voorwaarden, eenigen tijd geleden reeds door Engeland aangegeven. Men gelooft nu, dat tusschen de Mo-[illegible] [illegible] vrij [illegible], om de [illegible]zijde, die [illegible] te verkennen; de [illegible]epen echter verdreven hen spoedig. Aangezien evenwel de Japanners Port-Arthur van de landzeide bedreigen, waar de Chineezen nooit op gerekend hadden, weshalve daar dan ook weinig of geen versterkingen zijn, zal al die kracht aan de zeezijde waarschijnlijk voor China ongebruikt moeten verloren gaan.

Of Japan genoegen zal nemen met voorwaarden, door Engeland, en nog wel „eenigen tijd geleden," aan China ter overweging gegeven? Sedert is het op den weg der overwinning immer met reuzenschreden vooruitgegaan, en nog slechts de vraag van enkele dagen schijnt het te wezen of aan 't reeds volbrachte wordt de kroon opgezet, hetzij door de reeds als feit gemelde bezetting van Foochow, om van de expeditie naar Mukden niet eens te gewagen.

Er moet voor Japan thans natuurlijk nog wat bijkomen, dan alleen Korea onafhankelijk en een som in geld. Minstens nog b. v. — wat *The Standard* zelfs reeds billijk heeft geoordeeld — Formosa en een havenplaats op Chineesch gebied, gelijk de Engelschen Hongkong hebben en de Portugeezen Macao.

Amerika. — Bij de Dinsdag 6 Nov. gehouden verkiezingen in de Ver. Staten hebben de republikeinen de overwinning behaald in alle Staten, waar de uitslag twijfelachtig was.

In het congres te Washington zullon de republikeinen een meerderheid hebben van minstens 25 stemmen.

Wilson, de vader der tegenwoordige tariefwet, is geslagen.

VERSCHEIDENHEDEN

In den Kaukasus is het rooverwezen nog in vollen bloei, niettegenstaande al de pogingen van het gouvernement om het uit te roeien.

De bevolking trekt trouwens bijna overal partij voor de roovers; er zijn er, die eenvoudig de stoutmoedige daden dier mannen bewonderen, maar verre het grootste deel der landelijke bevolking bewijst hun allerlei diensten. De roovers op hunne beurt komen overal de noodlijdenden ter hulp; maar wee hem, die hen verraden wil: vroeg of laat zal hij door hunne wraak getroffen worden.

Weinige maanden geleden werd een Minglelier, die een afdeeling kozakken den weg had gewezen om eene bende roovers in te halen, met heel zijne familie vermoord. De roovers groeven des nachts een mijn onder zijn huis en staken die tegen den ochtend in brand; geen enkele bewoner onsnapte aan den dood.

De roovers gedragen zich gewoonlijk zeer "fatsoenlijk" tegenover hunne slachtoffers; indien zij zich, bijvoorbeeld, meester maken van eene diligence, en de reizigers geen weerstand bieden, stellen zij zich bijna altijd tevreden met hun slechts een gedeelte van hun geld of hunne waarde te ontnemen; hij die bijvoorbeeld 100 roebels heeft, zal zich bijna altijd buiten verderen overlast houden door de helft dier som aan te bieden, en indien hij er veel prijs op stelt wat meer te behouden, zullen de roovers er zich niet tegen verzetten. De reizigers worden zeer beleefd behandeld en het is zeer zelden, dat de roovers hunne juweelen afnemen.

De bende is gewoonlijk 6 tot 15 man sterk, goed gewapend met repeteergeweren en een geheel arsenaal dolken en revolvers. Als voorzichtige kerels weten zij zoo goed hunne hinderlagen te kiezen, dat ge ze slechts ondekt op 't oogenblik dat hun "„halt !" u tegenklinkt en verscheidene geweerloopen op

s...
heid ...
nisch p...
van den g...
gedrongen, en ...
gen doorgebracht, ...
verzamelen over de aanstaande ...
van rijke kooplieden.

De kozakken sloten hem in met een zijner makkers, in een klein huisje. Zij boden hardnekkigen weerstand. Na hunne laatste kardoezen verschoten te hebben, deden zij eenen uitval met den dolk in den hand en werden gedood, hoewel men streng bevel had gegeven den beruchten hoofdman levend te vangen.

Daar de roovers steeds stoutmoediger worden heeft het gouvernement eene algemeene klopjacht in het land bevolen.

RIDDERORDEN.— In de *Mutua Confidentia* deelt Gismaar mede hoe een zijner bekenden schreef op de advertentie, voorkomende in de *N. Rott. Ct.* en het *Hbl.* waarin ridderorden en adellijke titels werden aangeboden. Hij richtte zijn brief aan het aangegeven adres R. De P., 13 poste restante rue d'Amsterdam Paris, en ontving het volgende, door Gismaar vertaalde antwoord:

„Ridder van de Christusorde van Portugal, geteekend door den Koning, rood lint, 6000 frs.

„Commandeur van de Christusorde van Portugal, geteekend door den Koning, roode rozet 10.000 frs.

Ridder van de Villa Viçosa-orde van Portugal, geteekend door den Koning, wit en blauw lint, 4000 fr.

„Adellijke titel van baron van Portugal, geteekend door den Koning, met kroontje, 50.000 frank.

„Adellijke titel van burggraaf van Portugal, geteekend door den Koning, met kroontje, 75,000 frank.

„Aanstelling als vice-consul van Portugal, geteekend door den Koning, in een stad waar nog geen vice-consul is, echter eerst verleenbaar nà gedecoreerd te zijn, 10,000 frank.

„Doet ge de „bestelling" dadelijk, dan ontvangt ge de brevetten binnen drie weken. Ge kunt de koopsom deponeeren waar ge verkiest en erbij bepalen, dat uitbetaling aan mij eerst geschiedt na de publicatie in het officieele regeeringsblad en tegen overgave van het behoorlijk gelegaliseerd brevet.

„Verzoeke op te zenden een certificaat van goed gedrag, afgegeven door den burgemeester — of een andere autoriteit — uwer stad, verder opgave van uw naam, voornamen, adres, beroep enz. vertaald in het Portugeesch door den consul van Portugal, „zonder hem te zeggen waarvoor dit dienen moet".

„neemt ge deze voorwaarden aan, dan zal ik mij naam u bekend maken. R. DE P."

Tot zoo ver was het antwoord met ietwat paarschen inkt geschreven. Verder volgt met zwarten inkt:

„Met het oog op uw mij medegedeelde maatschappelijke positie raad ik u aan, te kiezen de commandeursorde van Christus, met het roode rozet in het knoopsgat en de *plaqued'or* op den rok.

„Ik wil mij verbinden, u die orde vóór het einde van Augustus te bezorgen, mits gij keerend het verzoek doet. Veertien dagen na de publicatie van het verleenen der orde in het officieel orgaan verbind ik mij, u binnen een maand den titel van burggaaf met de kroon te verschaffen.

„Ik wacht uw antwoord zonder uitstel."

DE DIEZ Y OCHO Á VEINTE Y SIETE.

Contéstame á esta pregunta. Si te vieses obligado á perder nueve años de trabajo y de placeres, de entre todos los años de tu vida, ¿de qué parte de tu vida los preferirías perder? Suponiendo

... n vro
... ver-
... muy duras
... que era pobre
... uno de sus seis
... ra rica, y aque-
... s todos estaban
... en sus camitas
... el que debía ser
... alguno? ¡Qué
... s quedó todos.
... nos consulta, y se
... Y en el caso del
... de Cuadix, provin-
... e le llevó, de las diez
... ite y siete, nueve de los
... s de su vida, y los más va-
... e ella. No es que le matase y
... viese luego á la vida, ni que le tuviese dormido, ni oculto en uu calabozo, ni nada semejante. Nada de eso; y, sin embargo, lo que le aconteció fué mucho peor que todo ello. Vióse acometido de una misteriosa enfermedad. Los primeros síntomas, dice, fueron terribles dolores en el vientre, los cuales le obligaron á abandonar los estudios; y la facultad de digerir los alimentos le fué faltando gradualmente hasta que casi la perdió por completo. "Todo cuanto comía," dice, "lo arrojaba, á menudo, luego después; cuyo acto iba acompañado de grandes dolores." Como el tiempo iba pasando, consultó á los médicos, y usó las medicinas que estos le prescribieron, aunque sin resultado. Los doctores decían que la enfermedad era una gastralgia crónica, lo que significa una indigestión y dispepsia ya muy arraigadas.

En semejantes casos la superficie del estómago se cubre con un mucus, muy perjudicial, y de un sucio color gris; las glándulos que preparan los fluidos digestivos cesan de funcionar; la lengua se cubre de una capa espesa; la garganta se congestiona; el corazón palpita, en ocasiones, con violencia, y otras veces, lo hace despacio, con debilidad y una sensación de desmayo; el sueño se vé interrumpido, ó se hace imposible, salvo á fuerza de peligrosos narcóticos; el aliento es fétido; los labios están secos; las manos y pies fríos, y el dolor de cabeza y el vértigo son frecuentes.

Á menos de que se ponga pronto remedio, la enfermedad progresa hasta que se manifiestan los síntomas de la pleuresía, el hinchazón del hígado, el asma, los dolores de riñones, el mal de piedra, el reumatismo, la tisis, la hidropesía, el mal de corazón, etc. Cualquiera de estas enfermedades puede súbitamente, terminar por muerte. Variando según la edad y constitución del paciente, tal es la gastralgia crónica, la más peligrosa y persistente de todas las enfermedades, y á la verdad la única enfermedad, de la cual las otras son solo meros síntomas. Cualquiera que se convierte en víctima de esa enfermedad, puede decir que ya está fuera del mundo; peor aún, si es que no tiene una esperanza de alivio; porque sus días discurrirán bajo las más negras sombras del dolor y del miedo.

Ella fué la que abrió, ese boquete de siete años en la vida de nuestro joven amigo; la que interrumpió sus estudios; la que paralizó sus futuras empresas; la que destruyó su felicidad; la que cambió su viril energía en debilidad propia de la vejez; la que eclipsó el sol de su vida ántes de que el disco marcase el mediodía. Y esta cruel y traidora enfermedad es tan común que muy pocos libran por completo de sus ataques.

La carta del Sr. Brinas, fechada en 10 de Agosto de 1893, concluye de este modo: No encontraba remedio radical en nada de lo que se me prescribió durante mi larga y triste enfermedad, hasta que, por fin, un día el Sr. D. Nicolás Rodríguez Puerta, droguero de esta plaza, me recomendó que probara el Jarabe curativo de la Madre Seigel; y, tan pronto lo hice, empecé á mejorar. Recobré el apetito; volví á digerir los alimentos, y en dos meses me vi devuelto á mi cabal salud; aunque no por ello dejé de seguir tomando el Jarabe, como á prevención, durante un cuanto tiempo después. Autorizo á V. á que publique este caso, como una prueba de mi gratitud. (Firmado), José Brinas."

Nosotros participamos de su pena por la pérdida de aquellos preciosos años, pero nos regocijamos de que haya recobrado la salud, cuando aún es joven. La vida es corta; los años son pocos; ¿ por qué, pues, perderlos en la enfermedad, cuando la cura está á la mano?

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelphia		Venezuela,		Caracas	
Vertrekt van NEW YORK....	Oct.	23	Nov.	3	Nov.	14	Nov.	24	Dec.	5	Dec.	15
Komt aan te CURAÇAO	„	29	„	9	„	20	„	30	„	11	„	21
Vertrekt van „	„	30	„	10	„	21	Dec.	1	„	12	„	22
Komt aan te PTO. CABELLO	„	31	„	11	„	22	„	2	„	13	„	23
Vertrekt van „	Nov.	1	„	12	„	23	„	3	„	14	„	24
Komt aan te LA GUAYRA..	„	2	„	13	„	24	„	4	„	15	„	25
Vertrekt van „ ..	„	6	„	16								
Komt aan te PTO. CABELLO	„	7	„	17	„	28	„	6	„	18	„	28
Vertrekt van „	„	7	„	17	„	29	„	7	„	19		29
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	18	„	29	„	7	„	19	„	29
Vertrekt van „	„	9	„	20	„	30	„	8	„	20	„	30
doet LA GUAYRA aan	„	10	„	21	Dec	1	„	9	„	21	„	31
om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen					„	2	„	10	„	22	„	—
Komt aan te NEW-YORK...	„	16	„	27	„	8	„	16	„	28	Jan(95)	6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Oct.	30	Nov.	10	Nov.	21	Dec.	1	Dec.	12
Komt aan te MARACAIBO......		31		11		22		2		13
Vertrekt van "	Nov.	7		18		28		8		19
Komt aan te CURAÇAO......		8		19		29		0		20

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.